

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 399/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom sp. zn. 5 Sd 120/10 a postupom podpredsedníčky Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. Spr. 2055/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2012 doručená sťažnosť Ing. B. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 120/10 a postupom podpredsedníčky krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Spr. 2055/2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že S., B. (ďalej len „odporkyňa“), rozhodnutím č. 76061861370 z 30. novembra 2010 zamietla sťažovateľovu žiadosť o invalidný dôchodok, a to na základe posudku posudkového lekára, podľa ktorého sťažovateľ *„pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou“*.

Sťažovateľ rozhodnutie odporkyne napadol opravným prostriedkom podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Argumentoval potrebou prihliadať *„na ďalšie dve nevyliciteľné choroby (ľahká perzistujúca astma a obštrukčné ochorenie pľúc) o čom predložil aj správu a lekárske vyšetrenia“*.

Krajský súd rozhodnutím č. k. 5 Sd 120/10-72 zo dňa, ktorý nemožno z obsahu sťažnosti ani z jej príloh zistiť, napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil, keď dospel k záveru, že sťažovateľ *„v priebehu konania nepredložil žiadny odborný lekársky nález, ktorým by zvrátil hodnotenie jeho zdravotného stavu posudkovými lekármi“*. Krajský súd tiež *„nemal pochybnosť, že by posúdenie dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľa nebolo objektívne a preto nemal dôvod na ustanovenie súdneho znalca v konaní, ktorý by opätovne posúdil dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľa...“*.

V sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovateľ po rekapitulácii rozhodujúcich skutkových okolností uvádza, že *„voči rozhodnutiu KS 5Sd/2010 podal odvolanie navrhovateľ, v ktorom uviedol, že:*

Neboli zohľadnené moje námietky nestrannosti voči sudkyňi a nebol dodržaný OSP pri lehotách na oboznámenie s výsledkom disciplinárneho súdu. Nie je možné výsledok len tak oznámiť na pojednávaní bez 30 dňovej lehoty na jeho doručenie navrhovateľovi a zároveň tá istá sudkyňa v rovnaký deň vyniesť rozsudok,

O zaujatosti svedčí aj to, že začala konať vo veci až po mojej sťažnosti predsedkyňi krajského súdu a odmietla odročiť pojednávanie z titulu neprítomnosti môjho advokáta a prizvať znalca z odboru internej medicíny,

OSP bol porušený aj z procesných dôvodov nedodržanie lehôt na doručovanie písomností zjavná snaha rozhodnúť v môj neprospech a nadržovanie odporcovi...

Navrhujem pre vyššie uvedené pochybenia rozsudok krajského súdu zo dňa zrušiť a vrátiť na nové dokazovanie vo veci. “.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že „podal sťažnosť na prietahy v konaní zo dňa 17.02.2012 doručený KS v Bratislave dňa 20.02.2012, v ktorej sa sťažuje na prietahy v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Sd 120/2010. KS šetrením v predmetnej právnej veci zistil, že sťažnosť nie je dôvodná a KS to odôvodnil s odvolaním sa na judikatúru Ústavného súdu...“.

Podľa sťažovateľa „samotným konaní KS v Bratislave bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu (spravodlivý proces) z dôvodu nevyhodnotenia lekárskej správy z internej kliniky v čase od 05.10.2011 do 11.10.2011. KS neakceptoval skutočnosti a dôkazy ktoré neboli súdu známe a ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli zmeniť rozhodnutie odporkyne... Navrhovateľ predložil správu z lekárskeho vyšetrenia, pričom ľahká perzistujúca astma a obštrukčné ochorenie pľúc sú nevyliciteľné ochorenia. Neboli zohľadnené námietky nestrannosti voči sudkyňi a nebol dodržaný OSP pri lehotách na oboznámenie s výsledkom disciplinárneho súdu. O zaujatosti svedčí aj to, že začala konať vo veci až po mojej sťažnosti predsedkyňi krajského súdu a odmietla odročiť pojednávanie z titulu neprítomnosti môjho advokáta a prizvať znalca z odboru internej medicíny. OSP bol porušený aj z procesných dôvodov nedodržanie lehôt na doručovanie písomností zjavná snaha rozhodnúť v môj neprospech a nadržovanie odporcovi. Súd tieto skutočnosti nijako nepreveril, dokazovania boli vykonané na základe pochybných záverov z prepúšťacej správy nemocnice, ktorej však nemocnica neuviedla túto rozhodujúcu skutočnosť. Vychádzajúc z prameňa základného práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo taktiež porušené právo na prerokovanie veci v primeranej lehote ako aj čl. 48 ods. 2 Ústavy SR základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. “.

Po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu v merite rozhodnúť takto:

„1) Vyslovuje, že základné a ľudské práva Ing. B. B. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v kontexte s ods. 1 čl. 6 Európskeho dohovoru a priamo aj toho práva postupom KS v Bratislave pod č. k. 5Sd 120/10 a č. k. Spr. 2055/2012 porušené bolo

2) Ústavný súd prikazuje KS v Bratislave 3, aby konal bez zbytočných prieťahov

3) Ukladá KS v Bratislave povinnosť uhradiť Ing. B. B. trovy tohto konania vo výške 550 € za vypracovanie sťažnosti a právne zastupovanie, ktoré je KS v Bratislave povinný vyplatiť v hotovosti, alebo šekovou poukážkou do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4) Napadnuté rozhodnutie aby zrušil.“

Sťažovateľ navrhuje aj odklad vykonateľnosti *„napadnutého rozhodnutia KS v Prešove č. k. 5Sd 120/10 a Spr. 2055/2012 ak to nebude v rozpore s dôležitým verejným záujmom...“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

1. Ústavný súd v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ovládané zásadou dispozitívnosti, ktorá znamená zodpovednosť sťažovateľa – povinne zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom – za perfektnosť návrhu.

Predložená sťažnosť je ako celok značne nezrozumiteľná. V jej odôvodnení v časti I označenej ako „*Skutkový stav*“ sťažovateľ tvrdí, že rozsudok krajského súdu vo veci sp. zn. 5 Sd 120/10 napadol odvolaním, ktorého fotokópiu síce ústavnému súdu doručil, avšak z jeho obsahu nemožno zistiť, kedy bolo vypracované ani kedy bolo doručené krajskému súdu. Obsah odvolania rekapituluje tak, ako to je citované v naratívnej časti tohto uznesenia, pričom následne v časti II odôvodnenia svojej sťažnosti na podklade rovnakých výhrad tvrdí porušenie označených práv. Námietky sú formulované heslovito, často sú bližšie nevysvetlené (napr. tvrdenie naznačujúce priebeh disciplinárneho konania). Rovnako rozsudok krajského súdu vo veci sp. zn. 5 Sd 120/10 zrejme nie je ústavnému súdu

doručený v kompletnej podobe, pretože posledná strana zjavne nie je jeho súčasťou (súd v nej uvádza, že rozhodnutí odporkyne „číslo 760 618 6137 0 zo dňa 18. mája 2011“).

Napriek uvedeným nedostatkom nepristúpil ústavný súd k výzve adresovanej sťažovateľovi na ich odstránenie, pretože odôvodnenie sťažnosti, ako aj obsah jej príloh umožnili ústavnému súdu dospieť v rámci predbežného prerokovania k jednoznačnému záveru o potrebe jej odmietnutia.

2. Pokiaľ ide o porušenie základného práva na súdnu ochranu postupom krajského súdu v konaní sp. zn. 5 Sd 120/10, ktoré sťažovateľ namietal na podklade výhrad voči kvalite dokazovania krajského súdu (neakceptovanie niektorých skutočností a dôkazov, nezohľadnenie „*námietky nestrannosti*“, „*nedodržanie lehôt na doručovanie písomností*“), ústavný súd konštatuje, že potvrdzujúci rozsudok krajského súdu v konaní podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je napadnuteľný riadnym opravným prostriedkom – odvolaním.

Podľa § 250s prvej vety OSP proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie.

Niet pochyb, že v takomto odvolaní je sťažovateľ oprávnený namietať aj relevantné vady v postupe krajského súdu, ktorý jeho potvrdzujúcemu rozsudku predchádzal. Preto vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy („iný súd“) bolo potrebné v tejto časti odmietnuť sťažnosť pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Ochrana základným právam a slobodám uvedeným v čl. 127 ods. 1 ústavy totiž v okolnostiach sťažovateľovho prípadu a na podklade jeho námietok porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy mal právomoc poskytnúť Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací.

3. Sťažovateľ ďalej namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 120/10.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

O zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil s'ťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodu, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú s'ťažnosť preto možno považovať tú s'ťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd stabilne judikuje, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03). Zjavná neopodstatnenosť s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. IV. ÚS 331/04).

Z obsahu s'ťažnosti a z jej príloh (odpoveď podpredsedníčky krajského súdu na s'ťažovateľovu s'ťažnosť na postup súdu) ústavný súd zistil, že s'ťažovateľov opravný prostriedok napadol na krajský súd 15. decembra 2010. Vyjadrenie odporkyne k podanému opravnému prostriedku bolo krajskému súdu doručené 23. mája 2011. Následne (27. mája 2011) krajský súd vyzval odporkyňu na vyhodnotenie nových lekárskeho správ doložených s'ťažovateľom. Krajskému súdu bola 8. júla 2011 doručená nová lekárska správa zo 7. júla 2011. Na jej základe krajský súd 18. júla 2011 vyzval s'ťažovateľa, aby sa v lehote 15 dní

vyjadril, či na podanom opravnom prostriedku trvá. Sťažovateľ listom z 8. augusta 2011 zotrval na opravnom prostriedku a doložil nové lekárske správy, ktoré krajský súd 16. augusta 2011 zaslal posudkovému lekárovi sociálneho poistenia na vyhodnotenie. Odpoveď zo strany posudkového lekára bola krajskému súdu doručená 26. septembra 2011. Krajský súd potom nariadil pojednávanie na 9. november 2011. Sťažovateľ listom z 12. októbra 2011 krajskému súdu oznámil, že pre zdravotný stav sa nemôže zúčastniť pojednávania, čo aj náležite preukázal. Súčasne na podporu svojich tvrdení predložil ďalšie lekárske správy. Krajský súd pojednávanie 9. novembra 2011 odročil na neurčito. Spis bol následne predložený posudkovému lekárovi sociálneho poistenia so žiadosťou o vyhodnotenie nových lekárskeho správ. Posudkový lekár sociálneho poistenia vo svojej správe doručenej krajskému súdu 23. decembra 2011 opätovne konštatoval nezdokladovanie zhoršeného zdravotného stavu. Krajský súd 7. februára 2012 nariadil pojednávanie na 14. marec 2012.

Rekapitulovanú chronológiu vyplývajúcu z odpovede podpredsedníčky krajského súdu z 8. marca 2012 sťažovateľ v sťažnosti nespochybnil ani nepredložil a nenavrhol žiadne dôkazy na vyvrátenie z nej plynúcich faktov. Ústavný súd preto predmetnú chronológiu považoval za preukázanú.

Chronológia procesných úkonov krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 120/10 podľa názoru ústavného súdu na prvý pohľad umožňuje uzavrieť, že niet signálov, ktoré by mohli v rámci meritórneho prerokovania predloženej sťažnosti viesť ku konštatovaniu porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Krajský súd vo veci konal priebežne, žiadne zásadné obdobia neodôvodnenej pasivity v jeho postupe nemožno identifikovať, jeho úkony smerovali k rozhodnutiu vo veci a nakoniec boli zavŕšené rozsudkom č. k. 5 Sd 120/10-72, ktorého dátum vyhlásenia síce z obsahu sťažnosti a z jej príloh nemožno zistiť, k vyhláseniu tohto rozsudku však muselo dôjsť v období medzi 14. marcom 2012 (nariadené pojednávanie vo veci) a 3. júnom 2012 (spísanie sťažovateľovej sťažnosti).

Z uvedených dôvodov ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka konania o opravnom prostriedku sťažovateľa nesignalizuje možnosť porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy alebo jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto je v tejto časti sťažnosť zjavne neopodstatnená.

4. Nakoniec sa ústavný súd súc viazaný sťažnostným petitom (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) musel vysporiadať aj s navrhovaným porušením sťažovateľom označených práv postupom podpredsedníčky krajského súdu vo veci Spr. 2055/2012, v rámci ktorej bola vybavovaná sťažovateľova sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdech“). Sťažovateľ síce v petite sťažnosti pod uvedeným číslom označil postup krajského súdu, z § 63 ods. 1 zákona o súdech však jednoznačne vyplýva, že sťažnosť na postup súdu vybavuje ako orgán riadenia súdu predseda súdu, ktorého podľa § 39 ods. 1 zákona o súdech zastupuje podpredseda súdu.

Ústavný súd sa opätovne obracia k svojej ustálenej rozhodovacej praxi, podľa ktorej postup pri vybavovaní sťažnosti podľa zákona o súdech nemožno považovať *ratione materiae* za súčasť práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (*mutatis mutandis* IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 210/2011, IV. ÚS 326/2011, II. ÚS 8/2012).

Sťažovateľ okrem toho žiadne konkrétne námietky proti postupu podpredsedníčky súdu pri vybavovaní jeho sťažnosti na postup súdu neuviedol. Ak však nebol spokojný s vybavením jeho sťažnosti na postup súdu, mal podľa § 67 ods. 1 písm. b) zákona o súdech právo požadovať do 30 dní od doručenia odpovede podpredsedníčky krajského súdu prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Sťažovateľ v sťažnosti netvrdil ani nepreukázal podanie žiadosti o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti na postup súdu podpredsedníčkou krajského súdu, preto v tejto časti je jeho sťažnosť neprípustná (obdobne napr. I. ÚS 405/08).

5. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa prednesenými v petite jeho sťažnosti, ako aj jeho návrhom na dočasné opatrenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2012